

Hülya KORKMAZ
hulyakorkmaz@ictyayin.com.tr

Ahenk içerisinde dans etmesi gereken ruhsal katmanların arasındaki çatışma ve bu katmanlardan vicdani tarafın galibiyeti ile sonuçlanan mücadelenin bakiyesi suçluluk duygusudur. Kendi kendini tolere edemeyen birey, kendini cezalandırma yolunu seçecektir.

Result of the struggle that ends with the conflict between mental layers that should be dance in harmony and the victory of the conscientious one. The individual that is unable to tolerate himself will choose the way to punish himself.

Yel Değirmenleri Windmills

S en kararlı ol yeter, bir bahane bulunur. Canın savaş istiyorsa, bahaneler icat edilir. "Gözünün üstünde kaş" olur birilerinin, o kaş çileden çıkarır birilerini ve başlar yüzyıl savaşları. Emek emek biriktirdiğiniz rezerv öfkeden çok kıymetli bir cevheri harcıyormuş gibi gidim gidim harcayarak acının üstüne tuğ bile dikersiniz. Sormazsınız bu durumun sebebi ne, bu insan bunu haketti mi diye? Kararlı olun yeter. Bir bahane bulunur.

Ahenk içerisinde dans etmesi gereken ruhsal katmanların arasındaki çatışma ve bu katmanlardan vicdani tarafın galibiyeti ile sonuçlanan mücadelenin bakiyesi suçluluk duygusudur. Kendi kendini tolere edemeyen birey, kendini cezalandırma yolunu seçecektir. Bu yapılanmanın katılığı hayatın tatsız, tuzsuz ve keyifsizliğinin garantisidir adeta. Dışsal engellemeler vicdanın gücünü artırır. İşleri iyi gittiği sürece insanın vicdani da yumuşaktır ve 'ben'in birçok şeyi yapmasına izin verir. Başına bir terslik geldiği zaman ise, içine döner, günahkarlığının(!) farkına varır, vicdani taleplerini artırır, zevklerden feragat eder, kefarete ödeyerek kendisini cezalandırır. Başlar "erdemli feragat", sevgi garantisi ile ödül bekleyen "erdemli feragat", bir gram şeker için keçi boynuzu kemirten "erdemli feragat".

Franz Alexander (1927), patojen yetiştirme yöntemlerinin iki ana türü olan aşırı sertlik ve şımartmaya, Aichorn'un ihmal hakkındaki çalışmasına da dayanarak, şöyle bakar: "Aşırı yumuşak ve şefkatli" baba, çocukta aşırı sert bir üstbenin oluşumuna neden olacaktır, çünkü çocuk gördüğü sevginin etkisi kar-

J ust be resolute, it is easy to find an excuse. If you want war, you invent excuses. Some have "eye brow over their eyes"; that eye brow irritates some others and century wars begin. You even put tail on pain by spending little by little from an important ore due to the reserved anger you saved after long efforts. You do not ask what the reason of this situation is or if that person deserved it or not. Just be resolute. It is easy to find an excuse.

Result of the struggle that ends with the conflict between mental layers that should be dance in harmony and the victory of the conscientious one. The individual that is unable to tolerate himself will choose the way to punish himself. The solidity of this

**Ve cellat uyandı yatağında bir gece
Tanrım dedi bu ne zor bilmece
Öldükçe çoğalıyor adamlar
Ben tükenmekteyim öldürdükçe
ATAOL BEHRAMOĞLU**

**And the hangman wakes up in the night
God said what a hard riddle
Men multiply as they die
As I kill others, I die
ATAOL BEHRAMOĞLU**

structure is like the guarantee of a tasteless and unhappy life. External preventions increase the power of conscience. One's conscience is softer when things are all right and one lets the "self" to do many things. When one faces an adversity, he introverts, realizes his sinfulness (!), increases his conscientious demands, disclaims pleasures and punishes himself by paying the bail. Then comes "virtual disclaim", which expects award for guarantee to be loved, which makes you eat locust bean for a gram of sugar.

Basing upon the study of Aichorn about negligence, Franz Alexander (1927) comments on extreme hardness and pampering that are the two main types of pathogen upbringing methods: "Extremely soft and compassionate" father will cause a very strong superego on the child, because the child cannot find any ways for his aggressiveness other than introverting, un-

şısında, saldırganlığına, içe yönelmek dışında, hiçbir yol bulamaz. İhmal edilmiş, sevgisiz yetiştirilmiş çocuklarda ben ile üstben arasında gerilim mevcut değildir, saldırganlıklarının tümü dışarı yönelebilir. Varsayılması gereken bünyesel etmen bir kenara bırakılacak olursa, sert vicdanın iki yaşamsal etkinin ortak etkisinden doğduğu söylenebilir: Saldırganlığı uyandıran içgüdü engellemesi ve bu saldırganlığı içe yönelten, üstbene aktaran sevgi deneyimi ve beklentisi.

Sadece bir kısmını ifade etmeye çalıştığımız suçluluk duygusu, bastırılmış ve kendine yöneltilmiş saldırganlık duyguları içsel öfke rezervlerini oluştururlar. Rezervlerin doluluğu ve gerilimin artması durumlarında dışavurum için nesnelere aramaya koyulur birey. Don Kişot da yel değirmenlerini boy hedef seçmişti kendine, içindeki dış dünyanın düşman tasavvuruna bir nesneydi “yel değirmenleri” olanca masumiyeti ile içeride kavga olmasa şiir bile yazılabilecek nesnelere. Adına şiir yazılabilecek düşmanlarınız var mıdır etrafınızda hiç dikkat ettiniz mi? Kuşaktan kuşağa aktarılan kan davalarının aile içi kavgaların reel bir sebebi olup olmadığına dair oturulup düşünüldü mü acaba? Ya da sarı ışık yanar yanmaz neden hemen arkanızdaki araç içeriden gelen küfrün ritmine uygun klakson çalar? Öndeki araç sahibinin yeşil ışık yansa da Ankara havası eşliğinde aşağıya inip raks edeceğinden nasıl bu kadar emindir? Kime küfür etmektedir? Öfkesi kime? Reel ya da sanal nasıl bir haksızlığa uğramışlık hali vardır ki, küfür sözcükleri erkeklik lügatinin vazgeçilmezleri arasındadır. Asıl muhatap talih ve hayatın çöplüğü kader midir?

Her biriktirme işlemi taşma düzeyine geldiğinde boşaltılır, boşaltmanın ardından yinelen suçluluk yeniden öfke biriktirir ve yeniden boşaltma ihtiyacı hissedilir ve yine yine yeniden tekrarlanır suçluluk, saldırganlık, öfke fasit dairesinin lanetli hapis cezası.

Bölünürüz bölünürüz kederlere gömülürüz, yine de ciddi yük çeker Anadolu bozkır evlatlarının gönlü. Ancak bir noktaya gelir ağırlaşır hava, ağırlaşır yürek, bilinmez nedir neden sebep böyledir? Patlayıverir ardı ardına hava-i fişekler gibi öfkeler içeride. Göz karamıştır bir kere, düşünülmez önü sonu. Sahiplenilmemiştir duygular vakti zamanında, doğanın ise altın kuralı “sahiplenilmeyenlerin sahiplenilmesi”. Bu öfke içindeki açmazlardan, aşırı suskunluktan, ‘Yapma!’, ‘Etme!’ demez kimse. Potansiyelin üzerine inşa eder birileri, yüzyıllık kurgusunu gerçekleştirecek kardeş kavgalarını... Halbuki masum duruşuna şiirler yazılabilir “yel değirmenlerinin” içerideki kahrolası rezerv olmasa...

Üstünlük Karşılaştırması:

Standart karşılaştırmalara göre insanın kendisini daha yoksun ve kötü görmesi.

Upward Comparison:

Seeing oneself as worse off than the Standard for comparison.

der the effect of love he has. For those children who are neglected and brought up loveless, there is no tension between ego and superego, all aggressiveness can be directed to outside. If the constitutional factors, which are to be considered, are left aside, hard conscience can be said to be born from the joint effect of two vital effects: the prevention of instinct that awakes aggressiveness and the experience and expectation of love that directs this aggressiveness inside and transforms it to superego.

The feeling of guilt, a small part of which we tried to express, and feelings of aggressiveness that are oppressed and directed inside constitute inner anger reserves. In the case that reserves get full and tension increases, the individual starts to search for objects for expression. Don Quixote chose “windmills” as sitting targets. Windmills were objects for envisioning the hostile world inside him; they were to be written poems for, even if there is no war inside. Have you ever thought whether you have enemies that you can write poems for? Has anyone thought if blood feuds, family fights that are inherited from generation to generation have real reasons? Or why does the car behind you blow the horn as soon as the yellow light is on, just in the exact rhythm of the swear coming from inside? How can they be so sure that the driver of the front car will get out and begin to dance? Who is he swearing at? To whom is his anger for? What kind of a real or virtual injustice was he object to that swear words are indispensable parts of his male wordbook? Is the real addressee the fate, which is the garbage of chance and life?

Every saving process is to be emptied when it gets to the level of overflow. After emptying, repeated guilt feeling saves anger again and another emptying necessity comes to fore; afterwards, repeated guilt, aggressiveness, the cursed jail of vicious circle of anger.

We get divided and drawn in grief; yet Anatolian sons' soul embraces huge loads. But at a point, the air and the heart get heavier; you cannot know what the reason is. Anger explodes inside one by one just like fireworks in the sky. When they get blinded by anger, they do not think about the long and the short of it. Feelings had not been owned at the right time in the past; and the golden rule of nature is “the non-owned gets owned by someone”. No one says “Don't do it!” due to contradictions and overwhelming silence in this anger. Some build brother struggles on the potential to realize the centennial fiction... whereas, poems could be written for the innocent if there were no damn reserves in “windmills”...